

(NYT FRA)

HARE

KRISHNA

Nr. 4, 28. årgang, april 2026 - Pris 35 kr.

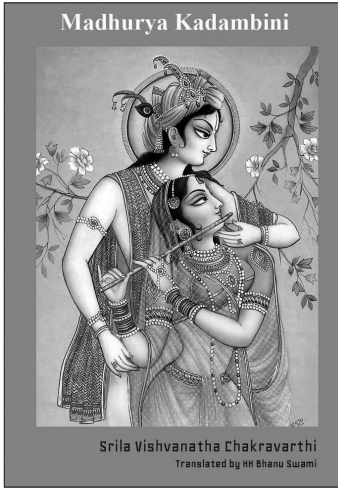
**KRISHNAS BØRN
I SKOLE**

**HARVEY COHEN
PRABHUPADAS FØRSTE HENGIVNE**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Vi begynder i dette nummer på en oversættelse af Madhurya Kadambini, en berømt bog af Srila Visvanatha Cakravarti Thakura, der gennemgår de forskellige stadier i åndeligt liv.

Bogen er spændende og meget nyttig for alle, der seriøst ønsker at forstå hengiven tjeneste, og hvilke stadier og udfordringer man bliver udsat for, indtil man når det højeste mål af ren kærlighed til Krishna. Se side 8.

På side 6 er der en omtale af Harvey Cohen, en af Prabhupadas tidligste tilhængere, der gik bort den 25. marts. På forsidebilledet holder Harvey Cohen den berømte plakate, han lavede for at reklamere for Srila Prabhupadas deltagelse i Mantra Rock koncerten i San Francisco i januar 1967.

I dette nummer starter vi også på en række artikler om undervisning og skoling af Krishnas børn, se side 12. Hare Krishna. Ld. 🌸

KALENDER

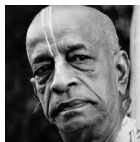
- Onsdag 1.4 Sri Balarama Rasayatra
Sri Krishna Vasanta Rasa
Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst
Sri Syamananda Prabhus fremkomst
- Torsdag 9.4 Sri Abhirama Thakuras bortgang
- Søndag 12.4 Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang
- Mandag 13.4 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Varuthini Ekadasi)
- Tirsdag 14.4 Bryd fasten mellem 6:07–10:49
Tulasi Jala Dan begynder
- Fredag 17.4 Sri Gadadhara Panditas fremkomst
- Mandag 20.4 Aksaya Tirtiya. Candana Yatra begynder (fortsætter i 21 dage)
- Torsdag 23.4 Jahn Saptami
- Lørdag 25.4 Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas hustrus, fremkomst
Sri Madhu Panditas bortgang
Srimati Jahnava Devis fremkomst
- Mandag 27.4 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)
- Tirsdag 28.4 Bryd fasten mellem 5:34–10:36
Rukmini Dvadasi
- Onsdag 29.4 Sri Jayananda Prabhus bortgang
- Torsdag 30.4 Nrsimha Caturdasi: Herren Sri Nrsimhadevas fremkomst (faste til solnedgang)
- Fredag 1.5 Krishna Phula Dola, Salila Vihara
Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang
Sri-Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst
Sri Madhavendra Puris fremkomst
Srinivasa Acaryas fremkomst
- Onsdag 6.5 Sri Ramananda Rayas bortgang
- Onsdag 13.5 Ekadasi (faste fra korn og bønner for Aparā Ekadasi)

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt	6 Harvey Cohen	14 Aurangzeb eller Hitler	20 Burfi-familien
3 Srila Prabhupadas side	8 Madhurya Kadambini	15 Vindernes morgenmad	21 Brevkasse
12 Krishnas børn i skole	16 Fremkomster og bortgange		

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevisthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2026, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE INSTRUKTIONENS NEKTAR: ESSENSEN AF ÅNDELIG VEJLEDNING, 9

af Srila Prabhupada

Her fortsætter oversættelsen af Srila Prabhupadas bog The Nectar of Instruction, hans oversættelse af og kommentarer til Rupa Gosvamis Upadesamrta.

Ingen må kritisere en ren hengivens kropslige defekter. Hvis der forekommer sådanne defekter, skal man overse dem. Hvad man bør tage i betragtning, er den åndelige mesters hovedbeskæftigelse, der er hengiven tjeneste, ren hengiven tjeneste til den Højeste Herre. Som der står i *Bhagavad-gita* (9.30):

*api cet su-duracaro
bhajate mam ananya-bhak
sadhur eva sa mantavyah
samyag vyavasito hi sah*

Selv hvis en hengiven sommetider ses gøre forkastelige ting, skal han anses for at være en *sadhu*, en hellig person, for hans virkelige identitet er at være engageret i Herrens kærlighedstjeneste. Med andre ord må han ikke anses for at være et almindeligt menneske. Selv hvis en ren hengiven ikke er født i en *brahmana*- eller *gosvami*-familie, må han ikke negligeres, hvis han er engageret i Herrens tjeneste. I virkeligheden kan der ikke være en familie af *gosvamier* på basis af materielle betragtninger, kaste eller arveret. Titlen *gosvami* er i virkeligheden forbeholdt de rene hengivne. Derfor taler vi om de seks Gosvamier under ledelse af Rupa Gosvami og Sanatana Gosvami. Rupa Gosvami og Sanatana Gosvami var praktisk taget blevet muhamedanere og havde derfor ændret deres navne til Dabira Khasa og Sakara Mallika, men Sri Caitanya Mahaprabhu Selv gjorde dem til *gosvamier*. Derfor er titlen *gosvami* ikke arvelig. Ordet *gosvami* refererer til den, der kan beherske sine sanser eller er sansernes herre. En hengiven styres ikke af sine sanser, men er den, der styrer sanserne. Som følge deraf skal han kaldes *svami* eller *gosvami*, selv hvis han ikke er født i en *gosvami*-familie.

Ifølge dette princip er de *gosvamier*, der er

efterkommere af Sri Nityananda Prabhu og Sri Advaita Prabhu, helt sikkert hengivne, men man må ikke diskriminere imod hengivne, der kommer fra andre familier. Ja, uanset om hengivne kommer fra en *acaryas* familie eller fra en almindelig familie, skal de behandles ens. Man må ikke tænke: "Nå, her kommer der en amerikansk *gosvami*," og diskriminere imod ham. Ej heller må man tænke: "Her kommer en *nityananda-vamsa-gosvami*." Der findes en understrøm af protest imod, at vi giver *gosvami*-titlen til Krishnabevidsthedsbevægelsens amerikanske *vaisnavaer*. Undertiden siger folk ligeud til de amerikanske hengivne, at deres titel som *sannyasa* eller *gosvami* ikke er ægte. Men i henhold til Srila Rupa Gosvamis udtalelser i dette vers er der ingen forskel på en amerikansk *gosvami* og en *gosvami* fra en familie af *acaryaer*.

På den anden side må en hengiven, der har opnået titlen *gosvami*, men som ikke er født af en *brahmana*-far eller af en *gosvami* i Nityananda eller Advaita Prabhus familie, ikke på kunstig vis være opblæst og tro, at han er blevet *gosvami*. Han må altid huske på, at så snart han bliver materielt opblæst, falder han omgående ned. Denne Krishnabevidsthedsbevægelse er en transcendent videnskab, og der findes ingen plads til misundelse. Denne bevægelse er for *paramahmsaerne*, der er helt frie for enhver form for misundelse (*paramam nirmatsaranam*). Man må ikke være misundelig, uanset om man er født i en familie af *gosvamier* eller er blevet tildelt titlen *gosvami*. Så snart man bliver misundelig, falder man ned fra *paramahmsa*-stadiet.

Hvis vi tillægger en *vaisnavas* kropslige defekter nogen betydning, må vi være klar over, at vi begår en forseelse mod denne *vaisnavas* lotusfødde. En forseelse mod en *vaisnavas* lo-

tusfødder er en meget alvorlig sag. Sri Caitanya Mahaprabhu har endog beskrevet denne forseelse som *hati-mata*, en forseelse, der er som en gal elefant. En gal elefant kan forårsage en katastrofe, specielt når den kommer ind i en velholdt have. Man må derfor vogte sig nøje imod at begå nogen form for forseelse mod en *vaisnava*. Enhver hengiven skal være parat til at modtage instruktioner fra en mere avanceret *vaisnava*, og en avanceret *vaisnava* skal være parat til på alle måder at hjælpe en mindre avanceret *vaisnava* i enhver henseende. Man er højere eller lavere i forhold til sin åndelige udvikling i Krishnabevidsthed. Man har ikke lov til at anskue en ren *vaisnavas* handlinger fra et materialistisk synspunkt. Specielt for begynderen er det meget skadeligt at betragte en ren hengiven fra et materielt synspunkt. Man skal derfor undgå at anskue en ren hengiven på det ydre, men forsøge at se de indre træk og forstå, hvorledes han er engageret i Herrens transcendentale kærlighedstjeneste. På denne måde kan man undgå at betragte den rene hengivne fra et materielt perspektiv, og således kan man gradvist selv blive en ren hengiven.

De, der tror, at Krishnabevidsthed er forbeholdt en bestemt gruppe mennesker, en bestemt gruppe hengivne eller et bestemt landområde, er almindeligvis tilbøjelige til at se den hengivnes ydre træk. Sådanne begyndere, der er ude af stand til at sætte pris på den avancerede hengivnes ophøjede tjeneste, forsøger at trække denne *maha-bhagavata* ned til deres stadie. Vi oplever sådanne vanskeligheder i udbredelsen af Krishnabevidsthed over hele verden. Uheldigvis er vi omringet af Gudsbrødre, der på grund af deres begyndermentalitet ikke kan sætte pris på, hvor ekstraordinært det er at sprede Krishnabevidsthed over hele verden. De forsøger blot at trække os ned til deres niveau og kritisere os på enhver måde. Vi beklager i høj grad deres naive handlinger og fattige viden. En bemyndiget person, der rent faktisk er engageret i Herrens fortrolige tjeneste, bør ikke behandles som et almindeligt menneske, for der står skrevet, at medmindre man er bemyndiget

af Krishna, kan man ikke sprede Krishnabevidsthedsbevægelsen over hele verden.

Når man på denne måde kritiserer en ren hengiven, begår man en forseelse (*vaisnava-aparadha*), der er meget hæmmende og farlig for dem, der ønsker at gøre fremskridt i Krishnabevidsthed. En person kan ikke opnå nogen form for åndelig fordel, når han krænker en *vaisnavas* lotusfødder. Alle skal derfor passe meget på med at nære misundelse imod en bemyndiget *vaisnava*, en *suddha-vaisnava*. Det er endvidere en forseelse at betragte en bemyndiget *vaisnava* som objekt for disciplinære irettesættelser. Det er en forseelse at forsøge at give ham råd eller rette ham. Man kan skelne mellem en ny *vaisnava* og en avanceret *vaisnava* ved at observere deres aktiviteter. Den avancerede *vaisnava* er altid situeret som åndelig mester, og begynderen betragtes altid som hans discipel. Den åndelige mester må ikke underlægges en discipels rådgivning, ej heller bør den åndelige mester være forpligtet til at modtage instruktioner fra dem, der ikke er hans disciple. Det er kernen i Srila Rupa Gosvamis råd i dette sjette vers.

TEKST 7

*syat krsna-nama-caritadi-sitapy avidya-
pittopatapta-rasanasya na rocika nu
kintv adarad anudinam khalu saiva justa
svadvi kramad bhavati tad-gada-mula-hantri*

OVERSÆTTELSE

Krishnas hellige navn, karakter, lege og aktiviteter er alle transcendentalt søde som kandis. Det er vidunderligt, at selv om tungen på den, der er plaget af uvidenhedens (avidyas) gulsot, ikke kan smage noget, der er sødt, kan der blot ved omhyggelig fremsigelse af disse søde navne hver dag vækkes en naturlig nydelse i ens tunge, og ens sygdom nedbrydes gradvist ved sin rod.

BETYDNING

Herren Krishnas hellige navn, Hans kvaliteter, lege osv. er alle af natur absolutte sandhed,

skønhed og lyksalighed. Helt naturligt er de meget søde ligesom kandis, som alle kan lide. Uvidenhed sammenlignes imidlertid med sygdommen gulsot, der forårsages af galdesyreafløsningsproblemer. Når en syg person er angrebet af gulsot, kan hans tunge ikke nyde kandis. I stedet oplever en person med gulsot søde ting som meget bitre. *Avidya* (uvidenhed) forstyrrer på lignende måde evnen til at nyde Krishnas transcendentalt velsmagende navn, kvaliteter, form og lege. På trods af denne sygdom vil ens uvidenhed blive tilintetgjort, hvis man med stor omhu og opmærksomhed engagerer sig i Krishnabevidsthed, fremsiger det hellige navn og hører om Krishnas transcendentale lege, og ens tunge bliver i stand til at smage sødmen af den transcendentale natur ved Krishna og alt, der er forbundet med Ham. En sådan genvindelse af åndeligt helbred er kun mulig ved regelmæssig kultivering af Krishnabevidsthed.

Når et menneske i den materielle verden er mere interesseret i den materialistiske livsform end i Krishnabevidsthed, betragtes det som sygdomsramt. Den normale tilstand er at forblive Herrens evige tjener (*jivera 'svarupa' haya krsnera 'nitya-dasa'* [Cc. *Madhya* 20.108]). Denne sunde tilstand mistes, når det levende væsen glemmer Krishna på grund af tiltrækning til de ydre træk ved Krishnas *maya*-energi. Denne verden af *maya* kaldes *durasraya*, der betyder "falskt eller dårligt ly". Den, der sætter sin tro til *durasraya*, nærer håb, hvor der intet håb er. I den materielle verden forsøger alle at blive lykkelige, og selv om deres materielle forsøg forpurres i alle henseender, kan de på grund af deres uvidenhed ikke forstå deres fejltagelser. Folk prøver at rette den ene fejltagelse ved at begå den næste fejltagelse. Det er naturen af kampen for tilværelsen i den materielle verden. Hvis den, der befinder sig i denne tilstand, rådes til at engagere sig i Krishnabevidsthed og være lykkelig, vil han ikke acceptere sådanne instruktioner.

Denne Krishnabevidsthedsbevægelse spredes over hele verden blot for at afhjælpe denne grove uvidenhed. Den brede befolkning vildledes af blinde ledere. Menneskesamfundets

ledere – politikerne, filosofferne og videnskabsmændene – er blinde, for de er ikke Krishnabevidste. Ifølge *Bhagavad-gita* er de i virkeligheden syndige slyngler og menneskehedens laveste, da de på grund af deres ateistiske levemåde helt mangler al virkelig kundskab.

*na mam duskitino mudhah
prapadyante naradhama
mayayapahrta-jnana
asuram bhavam asritah*

"De skurke, der er groft tåbelige, som er de laveste blandt mennesker, hvis viden er stjålet af illusion, og som deler demonernes ateistiske natur, overgiver sig ikke til Mig." (Bg. 7.15)

Sådanne mennesker overgiver sig aldrig til Krishna, og de yder modstand mod de bestræbelser, der gøres af dem, der ønsker at søge tilflugt hos Krishna. Når sådanne ateister bliver samfundets ledere, bliver hele atmosfæren overbelastet med uvidenhed. I en sådan tilstand bliver folk ikke særligt ivrige efter at modtage denne Krishnabevidsthedsbevægelse, ligesom en syg person, der lider af gulsot, ikke nyder smagen af kandis. Man bør imidlertid være klar over, at kandis er den eneste udtrykkelige medicin imod gulsot. På samme måde er Krishnabevidsthed, sang af Herrens hellige navn – Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare – det eneste middel, hvorved menneskehedens nuværende forvirrede tilstand kan bringes på ret køl. Selv om det ikke forekommer at være særligt velsmagende at blive Krishnabevidst for en sygdomsramt person, tilråder Srila Rupa Gosvami alligevel ikke desto mindre, at hvis man ønsker at blive kureret for den materielle sygdom, skal man engagere sig i Krishnabevidsthed med stor omhu og opmærksomhed. Man påbegynder sin behandling ved at fremsige Hare Krishna *maha-mantraet*, for en person, der er materielt betinget, vil blive befriet fra alle misforståelser ved at sige Herrens hellige navn (*ceto-darpana-marjanam* [Cc. *Antya* 20.12]). *Avidya*, en misforståelse af ens åndelige identitet, skaber grundlaget for *ahankara*, det falske ego i hjertet. (Fortsættes i næste nummer) 🌸

HARVEY COHEN, PRABHUPADAS FØRSTE HENGIVNE

ISKCON News Staff og Satyaraja Dasa

Følgende er baseret på et interview, som Satyaraja Prabhu lavede med den da 93-årige Harvey Cohen i 2024.

Den 25. marts 2026 døde Harvey Wallace Cohen (Haridasa Brahmachari), en Srila Prabhupadas tidlige støtter og disciple, i en alder af 95 år. Han var Prabhupadas første egentlige tilhænger og disciple og spillede en væsentlig rolle i den tidlige etablering af Hare Krishna-bevægelsen.

Selv om Harvey Cohen ikke havde været involveret i ISKCON i en menneskealder, genoplivede han forbindelsen med flere af sine Gudsbrødre og -søstre i de seneste år. Hengivne fra New York var i kontakt med ham i dagene op til hans død, og han gik bort med Prabhupada og Krishna i tankerne.

Harvey var fra New York og blev født den 9. februar 1931. Han var et naturligt kunstner talent og fik derfor først en bred kunstuddannelse og senere et stipendium til at studere billedkunst i Frankrig, Spanien, Italien og andre steder i Europa. I alt var han otte år i Europa. Han fik også mulighed for at studere i Indien, hvor han opholdt sig i en periode i Mumbai. Men i 1963 blev han syg og måtte vende tilbage til USA.

Efter hjemkomsten underviste han forskellige steder. Det gik godt for ham, men alligevel manglede der noget, og han mærkede en tydelig åndelig længsel. Han blev en af de mange søgende på New Yorks Lower East Side, selv om han på dette tidspunkt var i begyndelsen af trediveerne, mens de fleste af hans medsøgende var betydeligt yngre.

Han eksperimenterede med *yoga* og andre spirituelle retninger og læste bøger, der nærrede hans voksende interesse for "sandheden bag sandheden". En dag befandt han sig på et *yoga*-retreat (Ananda Asrama) i Catskill-bjergene i New York. Selv om han ikke var særlig interesseret i fysisk *yoga*, kunne han lide den bagvedliggende filosofi og begyndte at komme der regelmæssigt.

"Jeg tog derop i weekenderne og havde mit

eget værelse," fortæller Harvey. "Men i efteråret 1965 skete der noget særligt, som skulle ændre mit liv for altid. En aften, mens jeg sad stille og læste Franz Kafkas Dagbog, bemærkede jeg en person i safrangule klæder ved min dør. Det var Swamiji, som jeg havde set af og til under foredragene og øvelserne i *asramaen*, men som ellers bare sad stille og reciterede på sin kæde.

Han kom ind og spurgte, hvad jeg læste. Da jeg fortalte, at det var Franz Kafka, udtrykte han sin misbilligelse. "Ikke så godt. Du bør læse om Krishna. Kun Krishna." Han havde en papkuffert med sig og gav mig en bog, han havde bragt fra Indien, og som netop handlede om Krishna. Vi begyndte at tale sammen, og han spurgte, hvorfor jeg var på denne *yoga-asrama*. Han syntes at vide, at jeg ikke rigtig var interesseret i fysisk *yoga* og længtes efter noget mere. Det var dér, han fortalte mig, at der findes højere former for *yoga*, og at det, de underviste i på Ananda Asrama, knapt nok berørte overfladen.

Han forklarede derefter *bhakti-yoga* som fuldendelsen af alle *yoga*-systemer. Han var meget klar og overbevisende: "*Bhakti-yoga* er det højeste. Det er videnskaben om hengivenhed til Gud." Han talte med autoritet og citerede gamle indiske skrifter. Mens han talte, fornemmede jeg, at han udtrykte den højeste sandhed, og på en eller anden måde virkede det bekendt, som om jeg havde hørt det før. Men det havde jeg ikke. Jeg mærkede virkelig, at han så ind i min sjæl og besvarede alle mine spørgsmål fra mange liv, uden at jeg overhovedet stillede dem. Jeg forstod med det samme, at her var min evige åndelige lærer. Fra det øjeblik var min eneste interesse ham og hans mission."

Ugen efter begyndte Harvey at besøge Srila Prabhupada i hans lille værelse på West 72nd

Street i New York og fortsatte med at gøre det regelmæssigt i en periode. De betroede sig til hinanden og talte åbent. Nogle gange sang de sammen, bare de to.

Prabhupada fortalte Harvey om sin rejse til New York, om sin åndelige mesters mission og om den gamle discipellinje, han repræsenterede. Han beskrev sin sørejse fra Calcutta i august 1965 og ankomsten en måned senere. Han fortalte om sine værter i Butler, Gopal og Sally Agarwal, som havde hjulpet ham i begyndelsen, og hvordan han efterfølgende flyttede til New York og nu boede hos Dr. Mishra, en *yoga*-lærer med en upersonlig filosofisk tilgang. Prabhupada tolererede ydmygt situationen velvidende, at tiden endnu ikke var inde til at prædike fuldt ud. I stedet ledte han efter oprigtige søgende som Harvey.

Samtalerne var gensidige, og Prabhupada viste stor interesse for Harveys liv og åndelige søgen. Dette skabte et nært bånd mellem dem. Da Prabhupada fik alle sine ting stjålet, tænkte Harvey, at Swamiji skulle bo et bedre sted, og tilbød ham, at han kunne flytte ind på hans loft i Bowery. Det førte til grundlæggelsen af det første ISKCON-tempel her og lidt senere på 26 Second Avenue. Harvey spillede en afgørende rolle i disse tidlige dage og var sandsynligvis den første, der blev Prabhupadas hengivne i Vesten og aktivt hjalp ham. Harvey var også meget ihærdig med at fortælle sine venner om Prabhupada. Gennem ham begyndte flere unge søgende at møde Prabhupada, og en dedikeret gruppe voksede frem.

Som Prabhupada senere sagde i et radiointerview i 1968: "Uanset hvad der manglede, sørgede Harvey for det." Harvey hjalp på alle måder, praktisk såvel som økonomisk, og blev anerkendt som en af de tidligste støtter af bevægelsen.

I slutningen af 1966 flyttede Harvey til Californien for at arbejde. Her blev han slået af, hvor meget hippiebevægelsen var vokset. Han skrev til Prabhupada og fortalte, at området var klart til Krishnabevidsthed. Prabhupada skulle komme til Californien med det samme, hvilket han gjorde i begyndelsen af 1967. Sammen med Mukunda Dasa og hans hustru, Janaki, var Harvey med til at omdanne et lokale i Haight-Ashbury til et tempel

efter modellen fra New York, og han blev den første tempelpræsident i San Francisco.

Harvey var også en af hovedmændene bag den berømte Mantra Rock Dance den 29. januar 1967. Her optrådte Prabhupada med Hare Krishna-*mantraet* sammen med berømte rockmusikere som Janis Joplin, Grateful Dead m.fl. Mange blev introduceret til Hare Krishna ved denne lejlighed, og mange hengivne kom fra dette arrangement.

Harvey blev initieret af Srila Prabhupada i San Francisco og fik navnet Haridasa. Han fortsatte som tempelpræsident i to år, men efterhånden ændrede miljøet sig. "Det blev meget forfaldent. Summer of Love blev til et årti præget af egoisme." Eksperimenter med hash og LSD udviklede sig hurtigt til hårdere stoffer som heroin og crack, hvilket førte til kriminalitet, tyveri og vold.

"Det, der engang var centrum for fred og kærlighed, blev hurtigt et sted, man ikke ønskede at være." Derfor valgte Harvey at forlade San Francisco og tage til Santa Fe i New Mexico for at hjælpe med at opbygge et nyt tempel.

Her underviste han også i kunst. Senere vendte han tilbage til østkysten for at undervise. Efter 1970 var han ikke længere et formelt medlem af institutionen, men han "tjekkede altid ind", interesserede sig for, hvordan det gik, og hjalp til, når han kunne.

"Jeg har aldrig rigtigt forladt læren, og Swamien har virkelig været min eneste sande *guru* i livet. Han vil altid være med mig."

Harvey fortalte, hvordan han havde formået at bevare Krishna og Prabhupada i sit liv gennem årene: "Swamiji bad mig altid have Krishna i mit hjerte og lade Ham komme ind i mit liv, uanset hvor jeg gik hen, eller hvad jeg gjorde. Og det gør jeg efter bedste evne. Jeg føler Guds nærvær. Det gør jeg stadig. Men det er ikke adskilt fra Swamiji. Når jeg tænker på Swami, tænker jeg på Krishna, og omvendt. De er for evigt forbundet i mit liv, og det vil de altid være."

Satyarajas fulde interview med Harvey kan læses her: <https://iskcondesiretree.com/profiles/blogs/harvey-cohen-the-story-of-prabhupada-s-first-follower-in-the-west>. 🌸

MADHURYA KADAMBINI

Introduktion

Madhurya Kadambini er en bog, der er skrevet i 1600-tallet af Srila Visvanatha Cakravarti Thakura. Han anses for at være en slags reinkarnation af Srila Rupa Gosvami, i hvert fald med hensyn til hans undervisning og praktisering af Krishnabevidsthed og Herren Caitanyas lære. Madhurya Kadambini er en afhandling over to vers fra *Bhakti-rasamrta-sindhu*, hvor Rupa Gosvami beskriver de forskellige stadier og udviklingen af hengiven tjeneste fra det allerførste begynderstadium til det højeste niveau af ren kærlighed til Krishna.

Visvanatha Cakravarti Thakura fødtes i 1638 og blev initieret i linien fra Narottama Dasa Thakura. Han var gift, men forsagede familielivet og slog sig ned i Vrindavana, hvor han tilbad Krishna ved bredden af Radha-kunda resten af livet. Han skrev over 40 bøger på sanskrit, hvor han uddybede de seks Gosvamier, specielt Rupa Gosvamis, filosofi.

Over de næste numre i *Nyt fra Hare Krishna* bringes *Madhurya Kadambini* i dansk oversættelse. Her startes med 'Den første byge af nektar'.

Den første byge af nektar

Tekst 1

Svayam Bhagavan Sri Krishna Caitanya Mahaprabhus nåde er som en ubegrænset, ustyrlig regnsky af en ekstraordinær nektarisk nåde (*maha-madhurya*), der falder som regn på *sadhakaens* hjerte. Hans nådesbyge giver

af Srila Visvanatha Cakravarti Thakura

til fulde livskraft til afgrøderne fra hengivenhedens ni grene såsom *sravana* og *kirtana*, der netop er blevet sået på marken i *sadhakaens* hjerte. Selv den første tilsynekomst af skyen af Mahaprabhus nåde bortdriver sommerens svindende brændende følelse (dvs. de forskellige materielle ønsker med henblik på ens egen nydelse) og får jublen til at svulme i hjertet

på alle hengivne over hele universet ligesom floder, der oversvømmer deres bredder på grund af regn. Må denne uindskrænkede og ubegrænsede kraftfulde sky af Sriman Mahaprabhus liflige nåde, hvis indflydelse kan mærkes selv på lang afstand, fylde mig, et tørt, livløst træ i ørkenen, med livgivende *rasa*.

Tekst 2

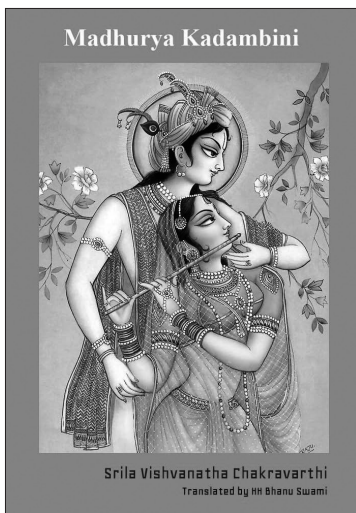
I fordums tider søgte de mest ophøjede helgener (*mahajanaer*) også tilflugt hos Bhakti-devi. Nu oplever de,

der ved Sri Caitanya Mahaprabhus kæreste fælle, Srila Rupa Gosvamis, nåde er blevet givet virkelig intelligens, imidlertid direkte *bhakti* i hendes form som *bhakti-rasa*. Jeg bøjer mig igen og igen respektfuldt og ydmygt af hele mit hjerte for Srila Rupa Gosvami.

Tekst 3a

I *Taittiriya Upanisad* (2.5.1) står der skrevet, *brahma puccham pratistha*: "Det er fra den mest lykkelige Guddommens Personlighed, Sri Bhagavan, at Brahman opnår sit fundament." Derfor er Sri Bhagavan en langt højere sandhed end Brahman.

Videre angives der om dette i den samme *Taittiriya Upanisad* (2.7.1), at Parabrahman

Bhagavan består af *rasa*. *Raso vai sah rasam hyevayam labdhvanandi bhavati*: "Sri Bhagavan er selve formen af *rasa* (*rasa-svarupa*). Blot ved at opnå Ham bliver det levende væsen udrustet med ren ekstase."

Srimad-Bhagavatam, essensen af al *Vedanta* og kronjuvelen blandt alle kilder til viden, har beskrevet, hvordan Parabrahman Bhagavan er fuld af *rasa*, og ingen anden end Sri Krishna er denne *rasa-svarupa*. Dette er tilfældet, for som det forklares i *Srimad-Bhagavatam* (10.43.17), er Han genstanden for alle tolv *rasaer*. *Mallanam asanir nram nara-varah stri-nam smaro murtiman*: "Bhagavan Sri Krishna blev på samme tid opfattet som en tordenkile af bryderne, af mændene som den bedste mand, af kvinderne som Amor i egen person osv." Ydermere erklærer Sri Bhagavan Selv i *Srimad Bhagavad-gita* (14.27), *brahmano hi pratisthaham*: "Jeg er i virkeligheden grundlaget eller beskyttelsen for Brahman." Med disse ord har Bhagavan Sri Krishna personligt angivet, at Han er hinsides den højeste *tattva* (*paratpara-tattva*) og legemliggørelsen af *rasa* (*rasa-svarupa*). Den allerreneste eksistens (*visuddha-sattva-maya*), den begyndelsesløse Guddom (*anadi-vigraha*) Vrajendra-nandana Syamasundara Sri Krishna, der prydes af Sit navn, form, kvaliteter og lege, er i virkeligheden *rasa-svarupa* (personificeringen af *rasa*). Hans spæddom, barndom og ungdoms lege vidner alle om dette. Fordi Han er fuldstændig uafhængig af alle magter og uafhængig af nogen anden årsag, åbenbarer Han Sig Selv ved Sin egen søde vilje for mennesker, specielt for Hans *premi-bhaktaer*, i deres inderste hjerte, i deres ydre sanser såsom hørelse og syn og i deres indre sanser, dvs. deres sind og intellekt.

For at give nåde til de levende væsener i dette univers og for at opfylde *bhaktaernes prema*-fyldte ønsker kommer Sri Krishna, selv om Han er ufødt, af Sin egen vilje som Sri Krishna i Yadudunastiet og som Sri Rama i Raghudynastiet.

Tekst 3b

Bhakti er Bhagavans egen indre energi (*svarupasakti*), og ligesom den almægtige Herre er *bhakti* også selvmanifesterende. Hun manifesterer sig selv uden at afhænge af nogen yderligere årsag. Ifølge *Srimad-Bhagavatam* (1.2.6), *yato bhaktir adhoksaje ahaituky apratihata*: "Her siges *bhagavad-bhakti* til *adhoksaja* Bhagavan, Den Højeste Herre, der ligger uden for rækkevidden af de materielle sanser, at være årsagsløs (*ahaituki*) og uden afbrydelse (*apratihata*)." Af dette kan man forstå, at hun opstår automatisk uden nogen bestemt årsag. Andetsteds i *Srimad-Bhagavatam* (11.20.8) står der, *yadrcchaya mat-kathadau*: "Kun nåden fra *bhakti*, Min egen indre energi, giver smag for fortællinger om Mine lege osv." Ordene *mad bhaktim ca yadrcchaya* (*Srimad-Bhagavatam* 11.20.11) betyder "opnåelse af *bhakti* til Mig sker ved hendes egen søde vilje (*yadrccha*)." Sådanne udsagn om, at opvågningen af *bhakti* er uafhængig og uden nogen bestemt årsag ses også i talrige vers såsom *yadrcchayaivopacita*. I disse udtalelser fra *Srimad-Bhagavatam* mm. betyder ordet *yadrccha* "kun at handle ifølge sin egen søde vilje." Ja, ordbogen giver betydningen af *yadrccha* som *svairita* ("at gøre som man har lyst til, ikke under kontrol, uafhængig") eller *sveccha* ("af sig selv").

Tekst 3c

Til tider har visse oplyste personer også fortolket ordet *yadrccha* til at betyde "ved opvågningen af en god skæbne." Men hvis *yadrccha* udlægges på denne måde, må *bhakti* have en årsag. Skyldes det fromme handlinger (*subha-karma*)? Eller skyldes det snarere manglen på sådanne handlinger? Hvis vi antager den første mulighed, at en god skæbne vækkes af fromme handlinger, vil *bhakti* være underordnet *subha-karma*. Det strider imod *bhaktis* selvmanifesterende natur. Derfor kan det ikke accepteres, at *bhakti* vækkes af en god skæbne som resultat af *subha-karma*.

Hvis vi dernæst antager, at årsagen til *bhakti* er en god skæbne, der opstår fra fraværet af nogen from handling, bliver årsagen til denne gode skæbne ubeskrivelig og ukendt. En sådan god skæbne, der ikke har nogen kendt årsag, ender i veritabel uklarhed. Hvordan kan det, der i sig selv er aldeles ubestemmeligt, være årsag til noget som helst? Hvordan kan en god skæbne, der ikke er fastslået, være årsagen til *bhakti*?

Tekst 3d

Hvis vi som det tredje accepterer, at det i virkeligheden er Bhagavans nåde, der er rodårsagen til *bhakti*, opstår der et naturligt ønske om at udforske årsagen til den nåde såvel som hver af de efterfølgende årsager. Men vi vil stadig ikke kunne nå til en endelig konklusion. Følgelig vil problemet med ubestemthed opstå i sådanne overvejelser. For det fjerde, hvis det accepteres, at en sådan betingelsesløs eller årsagsløs nåde (*ahaitukikrpa*) fra Bhagavan i virkeligheden er årsagen til vækningen af *bhakti*, kan det konkluderes, at Bhagavan er uretfærdig, siden *bhakti* ikke findes universelt. Bhagavan er upartisk, så hvis Hans *ahaitukikrpa* er årsagen til *bhakti*, bør denne årsagsløse nåde også være blevet givet til alle. Men det er ikke, hvad vi ser. *Bhakti* er ikke til stede i alle. Hun bor i nogle og ikke i andre. Da bliver man nødt til at indrømme, at Bhagavan ikke er ens indstillet over for alle og således befængt med fejlen uretfærdighed eller favorisering. Men vi kan ikke engang forestille os, hvordan en sådan fejl skulle kunne findes i Bhagavan.

Det følgende spørgsmål kan også opstå: Er Bhagavans tildeling af straf til de onde og beskyttelse af Hans egne *bhaktaer* ikke også uretfærdig? Som svar kan det siges, at det, at Han gør dette, viser ikke uretfærdighed. Snarere er det Hans største kvalitet. Blandt de talløse kvaliteter, der er til stede i Bhagavan, er Hans dybe kærlighed til Hans hengivne (*bhakta-vatsalya*) den største, der står som kongen over alle Hans andre kvaliteter. Dette

emne vil blive analyseret til fulde i den ottende byge af denne hellige tekst.

Tekst 3e

De hengivnes nåde siges at være den virkelige årsag til *bhakti*. *Bhagavad-bhaktaens* nåde er årsagsløs ligesom Bhagavans nåde. I dette tilfælde er det også forkert at søge efter fejlen uretfærdighed eller partiskhed i nåden fra Bhagavans hengivne. Alligevel står der i *Srimad-Bhagavatam* (11.2.46) om symptomerne på en *madhyama-bhakta* (en hengiven på mellemstadiet): "Den, der giver al sin kærlighed til Herren, slutter venskab med Herrens hengivne, udviser nåde over for de uvidende og negligerer antagonisterne, er en *madhyama-bhagavata*." Ifølge disse symptomer er *madhyama-bhaktaen* uretfærdig eller partisk. Disse kvaliteter er i virkeligheden *madhyama-bhaktaens* definerende kvaliteter. Sri Bhagavan bliver overvundet af Sine *bhaktaer*. Hvis Hans nåde følger Hans *bhaktaers* nåde, kan der ikke være nogen uretfærdighed. Med andre ord opnår man Bhagavans nåde ved at få *bhaktaens* nåde. *Bhakti* eksisterer for evigt i hjertet på *bhaktaen*, og derfor er rodårsagen til, at *bhaktaen* giver sin nåde til andre, i virkeligheden *bhaktien* i hans hjerte. Hvis *bhakti* ikke opholder sig i *bhaktaen*, er der ingen mulighed for at være nådig mod nogen. På denne måde fastslås den selvmanifesterende natur af *bhakti*. Derfor afkræfter ordene *ati-bhagyena* i verset, der begynder med *yah kenapy ati-bhagyena, jata-sraddho 'sya sevane* ("Enhver, der ved en ekstrem god skæbne er blevet indgydt med tro på tjeneste til Bhagavan," *Bhakti-rasamrta-sindhu* 1.2.14), den påstand, at enhver sådan god skæbne fødes af fromme handlinger (*subha-karma*). Man skal vide, at den absolutte betydning af *ati-bhagyena* er "ved *bhaktaernes* nåde".

Tekst 4a

En indvending kan bringes på bane, at det er ikke muligt for den hengivnes nåde først at eksistere før Bhagavans nåde, for de

hengivnes handlinger inspireres af Bhagavan. Men dette kan ikke være tilfældet, for Sri Bhagavan, der underkaster Sig Sine *bhaktaer*, giver personligt Sin nådeskraft til dem, så de kan ophøje dem, der nærer et ønske om at udføre *hari-bhajana*. På denne måde har Han fastslået *bhaktaernes* fortræffelige karakter. Bhagavan, den iboende Oversjæl, styrer de levende væsener, men han udøver kun Sin magt over de levende væsener, der igennem deres ydre sanser høster frugterne, dvs. deres hidtil usete skæbne, af mange livs syndige og fromme handlinger. Med hensyn til Hans egne hengivne er der imidlertid tale om Bhagavans direkte personlige nåde. I denne forbindelse står der i *Srimad Bhagavad-gīta* (18.62), *tat-prasadat param santim sthanam*: "Ved den nådige velsignelse fra denne Højeste Hersker (*Isvara*) vil du opnå den højeste fred og den evige bolig." Her må ordet *prāsada* helt sikkert forstås som nåde i form af, at Han giver Sin personlige nådeskraft. Det er allerede blevet forklaret tidligere.

Tekst 4b

Ydermere har *Srimad-Bhagavatam* og hundredvis af andre vidnesbyrd fastslået grundigt, at Bhagavan nedstiger til denne verden udelukkende ved Sin egen vilje. *Svecchavatara-caritaih*: "Han nedstiger og handler udelukkende ved Sin egen Højeste vilje" (*Srimad-Bhagavatam* 4.8.57) og *sveccha-mayasya*: "Du åbenbarer Dig udelukkende som svar på Dine rene hengivnes ønsker" (*Srimad-Bhagavatam* 10.14.2). Alligevel hævder de, der kun ser det ydre, at fjernelse af Jordens byrde osv. er årsag til Bhagavans komme. På samme måde beskrives visse steder i skrifterne processer såsom *niskama-karma* (uselvsk handling, der ofres til Bhagavan) osv. som døren til *bhakti*. Det er der for så vidt ikke noget galt i [med andre ord er der ikke blevet sagt noget forkert]. Imidlertid står der i *Srimad-Bhagavatam* (11.12.9): "Man kan ikke opnå *bhakti* til Mig selv ved at praktisere mysticisme (*yoga*) med stor bestræbelse,

analysere elementerne (*sankhya*), tilegne sig monistisk viden (*jñāna*), give i velgørenhed (*dana*), følge hellige løfter (*vrata*), udføre askese (*tapasya*), engagere sig i autoriserede ritualer (*yajña*), drøfte skrifter (*sastravyakhyā*), studere Vedaerne (*svadhyaya*) og acceptere den forsagende livsorden (*sannyasa*)." Gennem vidnesbyrd som dette er ideen om, at *bhakti* opnås gennem velgørenhed, hellige løfter osv., klart blevet tilbagevist. Men alligevel står der andetsteds i *Srimad-Bhagavatam* (10.47.24): "De levende væsener i denne verden opnår *Krishna-bhakti* gennem forskellige lykkebringende handlinger såsom at give i velgørenhed, aflægge hellige løfter, udføre askese, lave rituelle offerhandlinger, recitere *mantraer* og studere Vedaerne." Hvordan er det da muligt at forene disse skriftlige udsagn?

Tekst 4c

Som svar på dette står der skrevet, at hvor velgørenhed, løfter osv. beskrives som årsag til opnåelse af *bhakti*, må det forstås, at det kun refererer til *bhakti*, der opstår i godhedens kvalitet som en egenskab ved *jñāna* (*jñānanga-bhuta-sattviki-bhakti*). Det refererer ikke til hengivenhed, der er hævet over de materielle kvaliteter, og som opstår som en egenskab ved *prema* (*premaṅga-bhuta-nirguna-bhakti*).

Tekst 4d

Som en anden mulighed forklarer nogle, at *dana* betyder velgørenhed, der er rettet imod tjeneste til Sri Visnu og *vainavaerne*, *vrata* betyder løfter såsom *ekadasi*, og *tapasya* sigter til forsagelse af sansetilfredsstillelse for at opnå Bhagavan, og at disse er grene af *sadhana-bhakti*.

Det er blevet forklaret, at målet med alle disse grene af *bhakti* er *bhakti*. *Bhaktya sañjataya bhaktya*: "Prema-bhakti fremkaldes af *sadhana-bhakti*." (*Srimad-Bhagavatam* 11.3.31) Denne aforisme, der fastslår den årsagsløse natur af *bhakti*, forliger på perfekt vis alle skrifternes udtalelser.

(Fortsættes i næste nummer) 🌸

DET SELSKAB, VI KULTIVERER

KRISHNAS BØRN I SKOLE

af Urmila Devi Dasi

Fra Back to Godhead 25-03-1991.

Kan vi få vores børn til at blive, som vi ønsker?

Srila Prabhupada sagde engang: "Hvis man placerer et barn i godt selskab, vil barnet handle rigtigt, og hvis man placerer det i dårligt selskab, vil det handle forkert. Et barn har i dén forstand ingen uafhængighed ... Ifølge vedisk kultur bliver et barn sendt i *gurukula*, når det er fire eller fem år gammelt, og her bliver barnet opdraget."

Enhver, der har arbejdet med børn, ved, at de er sårbare i forhold til deres omgivelser. Men samtidig bærer børn også på en kompleks byrde af god og dårlig *karma* fra tidligere liv samt en bestemt karaktertilbøjelighed. Faktisk tiltrækker forældrenes sindstilstand under undfangelsen en bestemt sjæl med bestemte tilbøjeligheder til at blive deres barn. Derfor forbereder oplyste forældre sig, så de kan være i åndelig bevidsthed under selve undfangelsen. På den måde vil deres barn være modtageligt for den opdragelse, de ønsker at give det. Srila Prabhupada bemærkede: "Man kan forme børn på enhver måde. De er som blød dej." Derfor er formen afgørende, når man overvejer det endelige resultat af en skulptur. Men kvaliteten af det materiale, man putter i formen, er også virkelig vigtig.

På den anden side kan vores børns tilbøjeligheder fra tidligere liv og nuværende livsopfattelser ændres. Deres egentlige natur er åndelig og fyldt med kærlighed til Krishna i hvert eneste øjeblik. Deres naturlige tilstand er evig viden og lyksalighed. Derfor er det både helt rimeligt og også muligt at forme enhver transcendentalt uanset tidligere dispositioner. Den åndelige "form" er trods alt det sande jugs form.

Princippet bag en sådan formning er ganske enkelt. Vi må sørge for at omgive barnet med helligt selskab og fjerne alle falske og negative

forestillinger. Det er vanskeligt at gøre, ikke fordi det er unaturligt eller besværligt, men fordi det moderne vestlige samfund, der er gennemsyret af materialisme, hæmmer åndelig vækst.

Vi kan dog synes, at vi ikke bør "isolere" vores barn. Vi kan være bange for, at barnet ikke vil kunne klare sig i samfundet, hvis det opdrages i en åndelig atmosfære. Ikke desto mindre lærer vi vores børn at spise rigtigt ved at give dem sund mad. Vi giver dem ikke junkfood for at hjælpe dem med at klare sig i supermarkedets endeløse gange. Vi giver dem heller ikke små doseringer af øl eller marijuana for at hjælpe dem til at begå sig i en verden, hvor der indtages rusmidler.

I stedet for at udsætte vores børn for materialisme bør vi oplære dem til at blive hellige mennesker og at kunne mestre deres sind og sanser, så de kan være lykkelige i alle slags omstændigheder. I stedet for at blive tiltrukket af det materielle liv vil de så skabe en åndelig atmosfære omkring sig, som vil tiltrække andre.

Det vigtigste kendetegn ved vedisk uddannelse er at omgive børn med lærere og andre elever, som deler ønsket om at kende deres sande jeg. Sådanne personer lever fri af begær, grådighed og misundelse og spiser derfor ikke kød, fisk eller æg, indtager ikke rusmidler, spiller ikke hasard og har ikke seksuelle forhold uden for ægteskabet. Og den ægte lærer er ifølge vediske standarder én, der er fuldstændigt optaget af Krishna, den Absolutte Sandhed. Den ægte lærer gør alting for Krishna, længes ikke efter og klager ikke over materielle ting og befinder sig altid i en tilstand af åndelig lykke.

En sådan lærer behøver dog ikke at forsømme den materielle, akademiske side af uddannelse. Vi har brug for praktisk viden i denne verden.

(Fortsættes side 19)

HVEM VAR MEST OND: AURANGZEB ELLER HITLER?

af Jahnu Dasa

Når det kommer til det blotte antal af dræbte mennesker, får både Mao og Stalin Hitler til at ligne en søndagsskolelærer. Stalin dræbte 30 millioner af sine egne landsmænd, og Mao Zedong dræbte endnu flere, begge under påskud af deres kommunistiske revolutioner. Kulturelle revolutioner kaldte de det. Aurangzeb og Hitler kommer ikke engang i nærheden af deres grusomheder.

-- men, men det lærte vi da intet om i skolen. Det er sandt. I moderne undervisning lærer man intet om realiteternes verden.

Ateister har for vane at råbe op om, at religion er roden til alt ondt. Men historien fortæller os noget helt andet. De mest onde og psykopatiske masse mordere på planeten var erklærede ateister. Langt flere mennesker er blevet dræbt i ateismens navn end antallet af dræbte i Guds navn. Religiøse mennesker har selvfølgelig slået, jeg ved ikke, hvor mange mennesker ihjel de sidste 2.000 år. Men det uhyrlige antal mennesker, der blev dræbt af Stalin og Mao, skete på et årti – intet mindre end sindsforvirrende, når man tænker over det.

Problemet er, at folk nu om dage ikke tænker. De lapper det i sig som sødsovs, hvad de lærte i skolen og ser på nyhederne.

Krishna siger: "Jeg manifesterer Mig aldrig for de tåbelige og uintelligente. For dem er Jeg dækket af Min indre energi, og derfor ved de ikke, at Jeg er ufødt og ufejlbarlig." (Bg. 7.25)

Srila Prabhupada

skriver: "Folk generelt er vildledte af blinde ledere. De, der styrer samfundet – politikere, filosoffer og videnskabsmænd – er blinde, for de er ikke Krishnabevidste. I henhold til *Bhagavad-gita* er de faktisk syndige slyngler og de laveste blandt mennesker, eftersom de er blottet for al virkelig viden på grund af deres ateistiske livsførelse.

Krishna siger: "De, der er skamløst tåbelige, de, der er lavest blandt mennesker, de, hvis viden er blevet stjålet af illusion, og, de, der deler dæmonernes ateistiske natur, overgiver sig aldrig til Mig." (Bg. 7.15)

Den slags mennesker overgiver sig aldrig til Krishna, og de modsætter sig dem, der bestræber sig på at søge ly under Krishna. Når samfundet bliver styret af den slags ateister, bliver hele atmosfæren ladet med uvidenhed.

Under de betingelser er folk meget lidt entusiastiske med hensyn til at modtage Krishnabevidsthed, ligesom en person, der lider af leverbetændelse, ikke kan lide smagen af sukker." (Fra Srila Prabhupadas forklaring til Instruktions Nektar, Vers 7) 🌸

VINDERNES MORGENMAD

af SB Kesava Swami

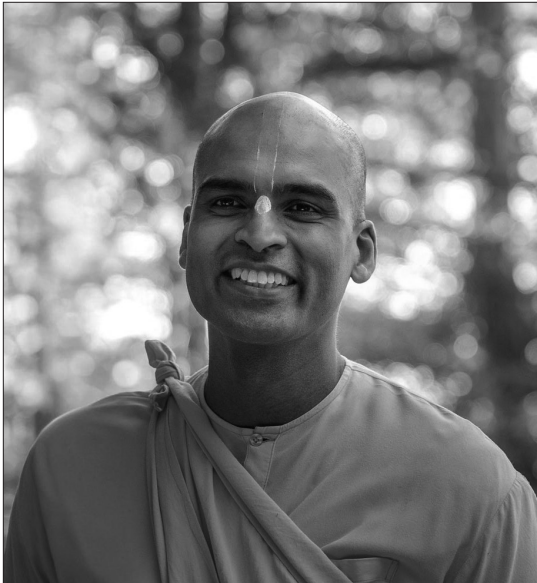
De siger, at feedback er mestrenes morgenmad. Nyttige råd og korrigeringer er imidlertid nemme at give, men svære at tage imod. Lige så snart vi bliver tilbudt eller mødt med et par korrigerende ord, starter forsvarssystemet, og sindet trækker tusindvis af retfærdiggørelser frem. Et menneske bliver sjældent korrigeret uden betragtelig modstand. Det er en skam,

da andre menneskers kritiske feedback er en uvurderlig komponent i åndelig vækst. At udvikle en utilnærmelig karakter og persona, der gør det overordentlig svært for andre at tilbyde hjælp og korrigeringer, er én af de største årsager til åndelig træghed og intern stagnation. Ved gentagne gange at ignorere god feedback og gode råd sender vi et klart budskab til vores

konstruktive kritikere – *lad mig være i fred*. Og for det meste er det dét, de gør.

Så hvorfor er det så svært at ydmygt tage imod andre menneskers oprigtige feedback?

Vi kan ikke se – det er svært at se billedet, når man befinder sig inden for rammen. Viklet ind i vores egne følelser, opfattelser, vaner og meninger kæmper vi for at bevæge os videre. En neutral iagttager kan tydeligt se ting, som vi er fuldstændig uvidende om. Vores måder at fungere på bliver imidlertid så indgroede, at vi overbeviser os selv om, at vi skal have ret, og vi tilsidesætter belejligt enhver mening om det modsatte.

Vi ønsker ikke at se. Vi tror, at succes er at være ”perfekt”, og når der sættes spørgsmål ved den perfektion, vækkes vores stolthed og står klar til at forsvare os. Vigtigere end perfektion er dog fremskridt. En åndeligt vellykket dag er en dag, hvor vi forbedrer, forfiner og udvikler os selv, og hvordan er det muligt, hvis vi ikke er opmærksomme på vores svag-

heder og mangler? Stagnere i illusionen om perfektion eller fremskridt i kampens virkelighed – valget er vores.

Konstruktive kritikere skaber aktivt vores spiritualitet. Hvorfor ikke tage deres ord alvorligt og ivrigt tage imod muligheden for at forbedre sig? Selv når deres feedback er decideret forkert, gør vi klogt i ikke at ignorere den fuldstændigt. *Kan vi sta-*

dig lære noget af det, der bliver sagt? Kan feedbacken gælde for os på en anden måde, selv om detaljerne er forkerte? Kan vi tage det som en rettidig advarsel om, hvad vi ikke skal gøre? Kan vi bruge deres unøjagtige analyse som en mulighed for at udøve ydmyghed?

Alle høje idealer, jovist, men det er dét, der gør en oprigtig spiritualist så speciel. De store helgener demonstrerede, hvordan selv den hårdeste kritik fra en urimelig dømmesyg person kan berige vores åndelige vækst for slet ikke at tale om de gode og velmenende ord, vi kan modtage fra nære, bekymrede venner. 🌸

FREMKOMSTER OG BORTGANGE

SRI VAMSIVADANA THAKURA

Fremkomst den 1.4

Vamsivadana eller Vamsi Vadananda Thakur, også kaldet Vamsi Dasa (ikke at forveksle med Vamsidasa Babaji), blev født i landsbyen Daihat i Saptagrama-distriktet. Han boede i Navadvipa, og da Caitanya Mahaprabhu tog *sannyasa*, bad han Vamsi Dasa sørge for, at Visnupriya Devi, Hans hustru, blev beskyttet. Efter Visnupriyas

bortgang flyttede Vamsi Dasa Deiteten af Caitanya Mahaprabhu, som Visnupriya havde tilbudt, til Koladvipa (det nuværende Navadvipa). Sammen med denne Deitet tilbød han også en Deitet af Krishna ved navn Pranavallabha. Vamsi Vadananda skrev mange digte og sange. Han siges at være en inkarnation af Herren Krishnas fløjte.

SYAMANANDA PRABHU

Fremkomst den 1.4

Syamananda Prabhu, en af de store åndelige mestre i tiden efter Caitanya Mahaprabhu, var discipel af Hridaya Caitanya. Han grundlagde templet Sri-Sri Radha-Syamasundara i Vrindavana. Sammen med Srinivasa Acarya og Narottama Dasa

Thakura bragte han de seks Gosvamiers bøger til Bengalen. På sin åndelige mesters ordre spredte Syamananda sammen med sin vigtigste discipel, Rasikananda Prabhu, Herren Caitanyas hengivne tjeneste over hele Orissa.

SRI ABHIRAMA THAKURA

Bortgang den 9.4

Da Balarama kom som Nityananda Prabhu for at deltage i Herren Caitanyas *lilaer*, nedsteg tolv af de kohyrdedrenge, der havde været sammen med Krishna og Balarama for 5.000 år siden i Vrindavana, sammen med Ham. Hyrdedrengen Sridhama nedsteg som Abhirama Thakura, der også blev kaldt Sri Rama Dasa.

Abhirama Thakura var en kraftfuld åndelig mester og prædikant. Ateister og blasfemikere flygtede, når de så ham. Han var Herren Nityanandas mest energiske prædikant, velbevandret i alle skrifter og en dygtig musiker, sanger og danser.

En dag, da Abhirama var overvældet af ekstase, ønskede han at spille på fløjte ligesom en hyrdedreng. Han søgte efter en passende kvist til at lave en fløjte af og endte med at finde en træstamme, som seksten mænd ikke kunne løfte. Til alles forbløffelse greb Abhirama træstammen, lavede den til en fløjte og spillede på den.

En anden særegen ting ved ham var, at han altid gik rundt med en tyrepisk, der hed Jaya Mangala. Alle, han rørte ved med denne pisk, blev overvældet af *Krishna-prema*. Srinivasa Acarya skulle have fået ren kærlighed til Krishna på denne måde.

SRILA VRINDAVANA DASA THAKURA

Bortgang den 12.4

Vrindavana Dasa Thakura var forfatteren til *Sri Caitanya Bhagavata*, en storslået biografi over Herren Caitanya Mahaprabhu og sammen med *Caitanya-caritamrta* den mest berømte af biografierne. Han anses for at være den mani-

festerede Vyasadeva i Herren Caitanyas lege. Han fødtes kort efter Sri Caitanya Mahaprabhus bortgang. Tyve år gammel accepterede han formel initiering fra Herren Nityananda. Det var på Nityanandas ordre, at han skrev *Sri Caitanya*

GADHADHARA PANDITA**Fremkomst den 17.4**

Gadadhara Pandita er intet mindre end en inkarnation af Srimati Radharani. I *Caitanya-līla* er han en af Caitanya Mahaprabhus mest fortrolige hengivne og en af hovedpersonerne i Hans barndoms- og ungdoms-*līlaer* i Navadvīpa. De to gik i skole sammen hos Gangadāsa Pandita og forblev gennem hele livet de mest fortrolige venner. Gadadhara Pandita var med, da *sankīrtana*-bevægelsen startede i Navadvīpa, og senere, da Herren Caitanya tog *sannyāsa*, fulgte Gadadhara med Ham til Jagannātha Puri. Gadadhara tog også *sannyāsa* og slog sig ned i Puri, hvor han tilbad Tota-Gopinātha-Deiteten.

Gadadhara Pandita er en af de fem personer i *Panca-tattva*, de fem aspekter af Guddommens Højeste Personlighed. Herren Caitanya er den højeste hersker. Nityānanda og Advaita Prabhu er også herskere, men underordnet Herren Caitanya. De tilhører alle tre *visnu-tattva*-kategorien. De to andre, Gadadhara og Srivāsa, repræsenterer henholdsvis *sakti-tattva* og *jīva-tattva*, hvilket betyder, at de er tilbedere af de første tre. Fordi de er evigt beskæftigede i Herrens transcendentale kærlighedstjeneste, befinder de sig imidlertid i samme kategori som Herren.

JAHNU**Fremkomst den 23.4**

Den store vismand Jāhnu beskrives i *Srīmad-Bhagavatam* 9.15.3: "... Vijayas søn var Bhīma, Bhīmas søn var Kācana,

Kācanas søn var Hoṭraka, og Hoṭrakas søn var Jāhnu, der drak al Ganges' vand i én mundfuld."

SRIMATI SITA DEVI**Bortgang den 25.4**

Sita Devi, en manifestation af lykkesgudinden Lakṣmī Devi, er Herren Rāmacandras evige gemalinde. Da Herren Rama blev forvist til Dandakāraṇya-skoven, opgav Sita Devi det kongelige palads' bekvemmeligheder for at følge Ham. I skoven blev hun kidnappet af

dæmonkongen Ravana, men Rama vandt hende tilbage og udslettede Ravana og alle dæmonerne. Sita er indbegrebet af urokkelig kyskhed og trofasthed imod Rama. Valmiki Munis store epos *Ramayana* fortæller historien om Rama og Sita.

SRI MADHU PANDITA**Bortgang den 25.4**

Madhu Pandita, en discipel af Sri Gadadhara Pandita, grundlagde Gopināthas tempel i Vrīndavana, Indien. Før Srinivāsa Acārya, Nārōtama Dāsa Thākura og Syamanānda Prabhu tog af sted for at bringe Gosvamiernes bøger fra Vrīndavana til Bengalen, blev Srinivāsa Acārya velsignet af Madhu Pandita med en blomster-

krans fra Sri Gopinātha. I *Srī Caitanya-caritamṛta, Adi-līla* 12.88, skriver Srīla Prabhupada om Madhu Pandita: "Denne berømte hengivne boede i nærheden af Khadadaha i landsbyen Sanibona-grama, cirka tre kilometer øst for stationen i Khadadaha, og han opførte templet for Gopināthaji i Vrīndavana."

SRIMATI JAHNAVA DEVI**Fremkomst den 25.4**

Jāhnava Mata var Herren Nityānanda Prab-

hus hustru. Nityānanda havde to hustruer,

Vasudha og Jahnava Devi, der begge var døtre af Suryadasa Sarakela. Da Nityananda er en inkarnation af Balarama, er Vasudha og Jahnava inkarnationer af Hans to ægtefæller, Varuni og Revati. Vasudha gik bort kort tid efter at have givet fødsel til Virabhadra og Ganga-devi, der derfor blev opfostret af Jahnava Devi.

Specielt efter Caitanya og Nityanandas bortgang blev Jahnava Devi en ledende skikkelse i *sankirtana*-bevægelsen. Hun er eksemplet på, at kvinder kan være *guruer* og indvie disciple. Hun rejste Bengalen rundt såvel som rundt i Vrindavana-området og besøgte alle de

store hengivne. I stil med Nityananda Prabhu spredte hun Gaura-Nitais navne blandt mange ateister og faldne personer. Under Kheturi Gramas store Gaura-Purnima-festival, som Narottama Dasa Thakura arrangerede, var hun ikke blot æresgæsten, men lavede også al maden og serverede den personligt til alle de hengivne.

Det siges, at Jahnava Devi forlod verden ved at træde ind i Gopinatha-Deiteten i Vrindavana. Ud over at være en inkarnation af Revati er hun også *gopien* Ananga-manjari i *Krishna-lila*.

SRI JAYANANDA PRABHU

Bortgang den 29.4

Jayananda Prabhu var en af Srila Prabhupadas første disciple i San Francisco. Han døde i 1977 nogle måneder før Srila Prabhupadas bortgang. Srila Prabhupada sagde, at han skulle mindes ligesom tidligere tiders store *vaisnavæer* på grund af sin store hengivenhed og rene væsen. Han huskes specielt som den, der organiserede ISKCON's første *Ratha-yatra*-festivaler i USA. I dag er skikken i ISKCON, at der hænger et billede af Jayananda Prabhu i Jagannathas vogn under alle *Ratha-yatraer*.

Majnummeret fra 1977 af Back to Godhead bragte følgende nekrolog over Jayananda Prabhu efterfulgt af et brev fra Srila Prabhupada:

"Den 1. maj, kun fire dage efter sin 38. fødselsdag, gik Srila Prabhupadas meget kære disciple Jayananda Dasa bort i sit værelse i Los Angeles' tempel (New Dvaraka). I de sidste måneder var hans krop hærget af leukæmi, og for nylig opgav han alle forsøg på at komme sig. Som forberedelse til det afgørende dødsøjeblik flyttede han til New Dvaraka for at fordybe sig i det rene selskab af Herren Krishnas Deitet og Hans hengivne.

Jayananda sluttede sig til San Franciscos Radha-Krishna tempel tidligt i 1967 lige efter dets åbning og mindre end et år efter, at Srila Prabhupada havde grundlagt det Internatio-

nale Samfund for Krishnabevidsthed i New York City. Selv om han både var uddannet som ingeniør fra Ohio State University og havde en embedseksamen fra San Francisco State Teachers College, forsørgede Jayananda sig på det tidspunkt ved at køre taxa. Han søgte efter en måde at gøre sit liv enkelt. Som 28-årig blev han den ældste hengivne i San Francisco-templet, og det varede ikke længe, før han blev tempelpræsident.

Mukunda Dasa, som var der på det tidspunkt, fortalte om Jayanandas sjældne egenskaber:

"Han viste sig at være den mest ansvarlige og uselviske person. Man kunne aldrig spore selv den mindste antydning af et ønske i ham om at tilfredsstille sine egne behov. Han havde den helt unikke egenskab, at hvad end der skulle gøres, gjorde han det. Han kørte sin taxa femten timer om dagen eller mere for at have overarbejde til at betale templets husleje og andre udgifter samtidig med, at han tog sig af femten til tyve nye *brahmacarier*."

Gennem årene tog Jayananda særlig interesse i den årlige *Ratha-yatra*-festival. Han planlagde festivalen, byggede vognene og tilberedte og uddelte *prasadam*. I sine sidste dage planlagde han stadig, hvordan *Ratha-yatra* kunne udvides, så flere templer kunne deltage. Selv om han var svækket, hjalp han

stadig med at designe de særlige vogne, der nu bygges i Los Angeles, og som kan skilles ad for nem transport fra by til by.

Tilbage i 1967 gav Jayananda Srila Prabhupada hele sin opsparing på 5.000 dollars, og senere i sit sidste brev til ham vedlagde han endnu en gave på 5.000 dollars, penge, der ellers var afsat til lægeudgifter. Jayananda var så ivrig efter at tjene Srila Prabhupada, at han endda opgav ønsket om at vende tilbage til den åndelige verden.

”Når jeg forlader min krop,” sagde han nær slutningen, ”ønsker jeg meget at vende tilbage for at fortsætte med at tjene Srila Prabhupada i denne verden.”

Dette er følelserne hos Krishnas mest op-højede hengivne (*vaishnavæer*), om hvem Srila Bhaktivinoda Thakura, vores tip-tip-åndelige mester, engang skrev:

”Han ræsonnerer forkert, hvis han siger, at *vaishnavæer* dør, når de stadig lever i ord! *Vaishnavæer* dør for at leve og levende søger at udbrede det hellige navn.”

Følgende brev, dateret 5. maj, ankom fra Srila Prabhupada kort før trykningen af *Back to Godhead*:

Min kære Jayananda, vær venlig at modtage mine velsignelser.

Jeg mærker meget stærkt dit fravær. I 1967 sluttede du dig til mig i San Francisco. Du kørte min bil og sang Hare Krishna. Du var den første, der gav mig et bidrag (5.000 dollars) til trykningen af min *Bhagavad-gita*. Siden da har du udført meget favorabel tjeneste til Krishna på forskellige måder. Jeg håber inderligt,

at du i dødsøjeblikket huskede Krishna, og at du således er blevet ophøjet til Krishnas evige samvær. Hvis ikke – hvis der stadig var den mindste rest af materielt begær – er du gået til de himmelske riger for at leve blandt halvguderne i mange tusinde år og nyde den mest overdådige materielle tilværelse. Derfra kan du hæve dig til den åndelige verden.

Men selv hvis du ikke når til den åndelige verden, vil du vende tilbage til denne jord og blive født i en fremstående familie såsom blandt *yogier*, *brahmanaer* eller aristokrater, hvor der igen er mulighed for at genoplive din Krishnabevidsthed. Men da du lyttede til Krishna-*kirtana*, er jeg sikker på, at du direkte er blevet ophøjet til Krishna-loka.

*janma karma ca me divyam
evam yo vetti tattvatah
tyaktva deham punar janma
naiti mam eti so 'rjuna*

[Krishna siger: ”Den, der forstår den transcendentale natur af Min fremkomst og Mine handlinger, fødes ikke igen i denne materielle verden, når han forlader sin krop, men opnår Min evige bolig.” (Bg. 4.9)]

Krishna har vist dig en stor nåde ved ikke at lade dig fortsætte i din syge krop og har givet dig et passende sted til din tjeneste. Mange tak.

Din evige velønsker, A.C. Bhaktivedanta Swami

Torsdag den 30. april er det Herren Nrsimhadevas fremkomstdag. I den anledning skriver Nagaraja Dasa, redaktør for *Back to Godhead*:

HERREN SRI NRSIMHADEVAS FREMKOMST

30.4

Blandt de af Herren Krishnas *avataraer*, som beskrives i *Srimad-Bhagavatam*, er Herren Nrsimha særligt fascinerende for mange af os. Halvt menneske, halvt løve, men helt og holdent Gud.

Folk, der ser et billede af Nrsimhadeva,

hvor Han rasende flår Hiranyakasipu i stykker, bliver ofte chokerede: ”Tror I, dette er Gud?”

Hvorfor ikke? Gud er det ultimative i alt. Han kan kæmpe som ingen anden. Han kan uden besvær tilintetgøre den mægtige terrorist Hiranyakasipu.

Men hvis man finder Guds voldsomme

aspekt utiltalende, skal man vide, at Hans højeste vrede er et udtryk for Hans inderlige kærlighed til Hans hengivne Prahlada, Hiranyakasipus søn, som blev tortureret af sin ateistiske far.

Men Nrsimhas handlinger var også motiveret af kærlighed til Hiranyakasipu, Hans tilsyneladende offer. Hiranyakasipu er en af Herrens evige tjenere, en portvogter i den åndelige verden. Herren Visnu længtes efter en kraftfuld kamp, og derfor arrangerede Han en hændelse i den åndelige verden, som førte til, at Hans tjener faldt ned til den materielle verden for at leve tre liv som Herrens største fjende. Det, der for vores øjne ligner et blodtørstigt væsens angreb, er i virkeligheden en kærlighedens dans mellem Herren og Hans tjener.

Vi må altid være omhyggelige med at forstå Guds handlinger under korrekt vejledning. Guds hengivne ved, at Han aldrig gør noget forkert. Alt, hvad Han gør, udspringer af Hans kærlighed til os og Hans uendelige ønske om at udveksle kærlighed med hver enkelt af os i et dybt, personligt og unikt forhold. Vi kan måske se på Hiranyakasipu og føle medlidenhed med ham, men det er den forkerte reaktion. Vi bør i stedet prise ham for hans store held i at være blevet udvalgt til at hjælpe Herren i Hans ønske om en intens og dramatisk kamp. Hvis bare vi kunne være så privilegerede!

Vi lærer fra *Bhagavad-gita* og andre vediske skrifter, at vi har et unikt forhold til

Gud og bør bruge vores menneskeliv til at genoplive det. Når Krishna kommer til denne verden i Sine utallige former, viser Han nogle af de uendelige måder, hvorpå vi kan udveksle kærlighed med Ham. I Herren Nrsimhas fremtræden ser vi for eksempel en ekstrem kontrast i Hans udtryk for kærlighed til Prahlada og Hiranyakasipu.

Et andet eksempel på Herren Nrsimhas særlige kærlighed er Hans forhold til Herren Brahma, Hans bemyndigede tjener, som skaber universet. Brahma havde givet Hiranyakasipu flere velsignelser, så langt hans magt rakte, hvilket fik Hiranyakasipu til at tro, at han var blevet udødelig. Han kunne ikke dræbes af noget kendt væsen i universet, af noget våben, hverken dag eller nat, inde eller ude, i luften, i havet eller på land.

Herren Nrsimha viste respekt og kærlighed for sin hengivne Brahma ved at respektere disse velsignelser. For at overliste Hiranyakasipu antog Han en form som halvt menneske, halvt løve og dræbte ham med Sine kløer i skumringen på sit skød i paladsets døråbning. Herren kunne have tilsidesat Brahmas velsignelser, men Han valgte i stedet at vise sin kærlighed til sin tjener ved at ære dem.

Når vi omhyggeligt studerer Herrens inkarnationers handlinger, vil vi opdage, at de er de højeste udtryk for kærlighed, uanset hvor voldsomme de ved første øjekast måtte synes. 🌸

(Fortsat fra side 12)

Men vi bør ikke ønske at tilegne os viden blot for at opbygge endnu en falsk materiel identitet, som vil forsvinde ved næste død og genfødsel. Vi bør heller ikke søge akademisk viden for dens egen skyld så at sige, da den også går tabt, når vi skifter krop. Men når akademisk viden og praktiske færdigheder tilegnes i tjeneste til det højere selv, er udbyttet evigt.

Over hele verden oplærer samfund børn til at

blive økonomisk og socialt produktive medlemmer af deres kultur. De lærer måske også om en religiøs tro med dens læresætninger og ritualer. Men forestil jer, hvis nogle børn – blot en lille gruppe – blev formet til at stå hævet over alle disse materielle betegnelser og alle påvirkninger fra den materielle atmosfære. Disse børn kunne føre menneskeheden ind i en tidsalder præget af retfærdighed og harmoni. 🌸

BURFI-FAMILIEN: MÆLKEKARAMEL

MADLAVNINGSLEKTION 33

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Morten Sau)

Fra Back to Godhead 32-02 1998.

Mens bengalske søde sager som *sandesh* og *rasgulla* laves med *chenna* (mælkeost), laves søde sager fra det nordlige Indien med *khoa*, mælk kogt ned til en karamellignende konsistens. Tilsæt sukker til *khoa*, og man har en enkel, klassisk *burfi*. Andre kendte *burfi*-varianter er mandel, cashewnød, pistacie, kokos, græs-kar og gulerod.

I dag er det meste *burfi*, der findes i indiske sliksbutikker, ikke lavet med ægte *khoa*, men med instant "snyde" *khoa*, der fremstilles ved at blande mælkepulver med vand, mælk eller fløde. *Burfi* lavet på denne måde kan ligne den ægte vare, men med hensyn til smag og konsistens kommer den til kort.

I familiers hjemlige opskrifter varierer forholdet mellem sukker og *khoa* i *burfi* fra region til region. Opskrifterne i klassens lærebog, *Lord Krishnas Cuisine*, anvender kun en lille mængde sukker, hvilket tilgodeser det karamelliserede mælkesukker, der intensiveres i smag, efterhånden som mælken reduceres til karamelkonsistens. Tilsæt mere sukker, hvis du foretrækker det.

Pera

I slutningen af 1960'erne var *pera* en af de første søde sager, som Srila Prabhupada lærte sine disciple at lave fra *burfi*-familien. I 1969 lærte han nogle af os, hvordan man laver søde sager fra Vrindavana ved navn *Vrindavana Pera* – smelte-på-tungen-mælkekaramelkugler rullet i sukkerkrystaller.

Hvis du følger madlavningslektionerne, kan du lave et par portioner *pera* med forskellige typer sukker såsom fruktose, sucanat, brun farin, dadelsukker, turbinadosukker, Florida Crystals, ahornsukkerkrystaller eller et lokalt sukker, der bruges i din del af verden. Find de typer, du helst vil anvende i tjenesten til Herren Krishna.

Køkkenpraksis

At koge mælken ind til *khoa*, der er grundlaget for *burfi*, tager tid, så mens du laver *khoa*, bør du fokusere på det hellige navn. Lyt til et bånd med Krishnabevidst musik eller til en lektion. Hold øje med mælken, mens den koger, og lyt til den hvisken af lyde, som den laver i forskellige stadier af indkogningen. Nyd madlavningen og tænk på at glæde Herrens sanser. Tænk renhed, kvalitet og god orden.

Dobbeltingefær pera

Giver 12 stykker

1 stykke frisk ingefær på ca. 2,5 cm uden skræl

750 ml mælk

600 ml fløde

1½ spiseskefuld (22 ml) kandiseret ingefær i sirup eller tørret ingefær, finthakket

160 ml sukker, helst uraffineret

Riv ingefæren fint og sørg for at samle al væske og fibre i en skål. Overfør både væsken og fibre til et stykke bomuldsklæde og pres så meget ingefærsaft som muligt ud i en skål.

Hæld mælk og fløde op i en stor sliplet-gryde og placer den på høj varme. Rør konstant, bring indholdet i kog og kog, indtil mælken og fløden er reduceret til en tyk flødekonsistens. Tilsæt ingefærsaft, tørret eller kandiseret ingefær og sukker. Skru ned til mellemvarme.

Rør konstant, indtil massen trækker sig væk fra siderne af gryden og bevarer sin form. Overfør til en anden gryde eller til en bakke og køl ned til stuetemperatur. Del massen i 12 stykker og rul stykkerne til kugler, hvorefter de kan ofres til Herren Krishna. 🌸

ET SPØRGSMÅL OM ABORT

BREVKASSE

Lalitanatha Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: I forbindelse med min religionsundervisning i 3.g sidste år var jeg sammen med mit hold og vores lærer på besøg hos jer i Vanløse i april. Det var et enormt spændende og lærerigt besøg, som gjorde stort indtryk på mig. Faktisk så meget indtryk, at jeg siden da har tænkt over noget, som jeg håber, at I kan hjælpe mig med at afklare.

Da vi sad i templet, snakkede vi om ramme-fortællingen i Bhagavad-gita, hvor Arjuna står i et moralsk dilemma; nemlig om han skal gå i krig og kæmpe mod venner og familiemedlemmer, hvilket strider imod hans følelser og samvittighed. Hertil argumenterer Krishna forklædt som menneske og vognstyrer for, at han skal kæmpe. Dels fordi det er Arjunas kastepligt som kriger, og dels fordi det udelukkende er legemet, som dør, når man slår ihjel. Det kan altså være lige meget. Menneskets kerne, atma'en, kan nemlig ikke slås ihjel og genfødes blot i en ny form i overensstemmelse med karma.

Under besøget talte vi også i fællesskab om Hare Krishnas holdning til abort. Her fortalte I, at bevægelsen er imod abort og hermed kvindens ret til frit at vælge at få fjernet et uønsket foster.

Det er i den forbindelse, at jeg har et spørgsmål, som jeg har tænkt rigtig meget over. Hvordan kan det være, at Krishna i

Bhagavad-gita opfordrer Arjuna til at gå i krig og dræbe, også selv om det indebærer at dræbe familiemedlemmer, samtidig med, at Hare Krishna-bevægelsen ikke anser det for acceptabelt, at en kvinde vælger at afbryde en graviditet?

Hvis man følger den logik, som Krishna præsenterer for Arjuna, nemlig at det kun er legemet, der dør, mens atma'en lever videre og blot genfødes, hvorfor gælder den samme logik så ikke for et foster? Hvis I tror på, at fosteret også har en atma, vil det vel blive genfødt i en ny krop. Og dermed kunne man vel argumentere for, at en abort ikke er en endelig skade?

For mig som ung kvinde kan det være svært at forstå forskellen i de to vurderinger. Jeg kan

ikke lade være med at tænke, at det i praksis ender med at begrænse kvinders selvbestemmelse og handlefrihed, og det har jeg haft svært ved at få til at give mening i forhold til de øvrige religiøse argumenter.

Jeg håber derfor, at I vil uddybe og forklare jeres perspektiv på dette. Det ville give mig ro at få en bedre forståelse, efter at spørgsmålet har fyldt hos mig i næsten et år.

SVAR: Tak for din henvendelse. Dejligt at høre fra dig. Jeg husker godt jeres besøg. Jeg husker måske ikke lige dig, medmindre jeg får ansigt på dig, men jeg husker og kender jeres lærer, der flere gange er kommet på besøg med hold.

Med hensyn til dit spørgsmål er svaret, at drab er acceptabelt, når det er sanktioneret af Krishna (Gud), ellers ikke. At vi er evige levende væsener, der aldrig kan slås ihjel, giver os ikke automatisk lov til at slå andres kroppe ihjel. Det argument holder for eksempel ikke ved slagting af dyr, og det holder heller ikke ved abort, som du spørger om.

Tilfælde, hvor vold og drab er tilladt, nævnes i de vediske skrifter. Man kan bruge vold i selvforsvar eller i forsvar af en svagere, der bliver angrebet af en stærkere. Derimod er vold og drab imod svagere og sagesløse personer ikke tilladt. Krigen på Kuruksetra, der var rammen for *Bhagavad-gita*, foregik også kun imellem krigere/soldater, uden at det gik ud over nogen form for civilbefolkning (som tilfældet er med moderne krigsførelse, der er det rene barbari).

Ingen kan slås ihjel, men det er ikke noget argument for at kunne påføre andre lidelse. Det fundamentale vediske ikke-voldsprincip er ikke at påføre andre unødvendig lidelse. Det er et klogt princip at følge, også for ens egen skyld, for ifølge *karma*-loven får vi den samme lidelse tilbage, som vi påfører andre. At begå abort mod et andet levende væsen betyder således, at den, der foretager eller får foretaget aborten, selv vil blive aborteret i et moderliv i næste liv. Det samme gælder

for slagting af dyr. På sanskrit kaldes kød for *mamsah*, der betyder 'mig/ham'. Betydningen er, at i dag er det mig, der slår ham ihjel, og i næste liv får jeg en dyrekrop og bliver slagtet af ham. Det er *karma*-loven i en nøddeskal.

Det moderne argument for abort, at, som du selv nævner det, en kvinde skal have ret til at bestemme over sin egen krop, er ikke holdbart. For det første er kroppen ikke hendes krop. Kroppen er en bolig, som hun bor i, men den er ikke hendes. Kroppen tilhører Krishna, som har givet hende lov til at bo i den. Hvis hun er gravid, svarer det til, at hun har inviteret en anden person ind i den samme bolig, som hun selv bor i. Du kan spørge dig selv, om man har lov til at slå en gæst i ens hjem ihjel, bare fordi han/hun opholder sig i ens hjem. Svaret er selvfølgelig et åbenlyst nej. I tilfældet med graviditet har man den selvbestemmelse, at man kan lade være med at invitere en anden person inden for i den krop, man bor i, men når man først har inviteret en anden indenfor, er man nødt til også at respektere hans/hendes ret til at eksistere.

Måske dukker der nu et spørgsmål op med hensyn til, hvad gør en kvinde, der allerede har fået foretaget en abort på et tidspunkt, da hun ikke forstod *karma*-loven. Kan hun gøre noget for at undgå den grusomme *karma*, som venter hende? Ja, ved at fortryde og bede til Krishna eller Gud og love, at det vil hun ikke gøre igen, vil hun med det samme være tilgivet under forudsætning af, at hun faktisk aldrig gør det igen.

Med hensyn til seksualitet er vores anbefaling endvidere, at man kun har et seksuelt forhold til en partner, som man også er indstillet på at skulle have børn med. Det princip følger vi i Hare Krishna – dvs. de fleste af os lever det meste af tiden uden nogen form for sex overhovedet – og man finder hurtigt ud af, at det kan man have det rigtigt fint med, specielt hvis man udvikler den dybere form for tilfredsstillelse, som man får ved at engagere sig i hengiven tjeneste til Krishna og udvikle et personligt forhold til Ham. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Torsdag den 30.4: Nrsimha Caturdasi, Herren Nrsimha-devas fremkomst. Festprogram fra klokken 17.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Hver onsdag morgen kl 07.00 er det Bhagavatam klasse

Hver lørdag er det mrdanga kurs og kirtan fra kl 16-18

Hver søndag er det søndags fest fra 13-16.

Hver torsdag og mandag er det yoga undervisning.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Tradisjonell Hare Krishna Lovefeast.

Saturday kirtan: Nesten hver lørdag kl. 17-19. Se Facebook for mer info.

Torsdag 30.04: Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimha-devas åpenbarelsesdag. Program kl. 17-20: Arati kl. 19:00:00

Web: iskcon.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

HVORNÅR ÅBNER TOVP?

TOVP, The Temple of Vedic Planetarium, bygges i disse år i ISKCON's verdenshovedkvarter i Sridhama Mayapur i Vestbengalen i Indien og vil blive et af verdens største templer. Det var et af Srila Prabhupadas store ønsker at have et monumentalt tempel på Sri Caitanya Mahaprabhus fødested, og nu næsten 50 år efter hans bortgang er det ved at stå færdigt.

Så hvornår er den officielle åbningsdag? Siden byggeriet begyndte i 2009, er der blevet annonceret flere åbningsdatoer, som dog senere er blevet udskudt af forskellige årsager såsom økonomi, covid osv.

Nu er der fastsat en officiel og endelig dato, og Ambarisa og Braja Vilasa Prabhu, henholdsvis formand og næstformand for TOVP, har forpligtet sig til den 1. november 2027 som en verdensomspændende gave ved Srila Prabhupadas lotusfødder i anledning af hans 50-års bortgangsdag. Selve åbningen vil være en 3–4 måneder lang fejring, der kulminerer med Gaura-purnima den 11. marts 2028. Alle Mayapurs Deiteter vil i denne periode blive flyttet ind i Deres nye palads sammen med seksten nye *murtier* af vores *acaryaer* (åndelige mestre). Store *kirtanaer*, kulturelle programmer, *parikramaer* og meget mere vil blive organiseret sammen med flytningen af Deiteterne.

Dette bliver en betydningsfuld og historisk begivenhed for ISKCON og hele det verdensomspændende *vaisnava*-samfund af Hare Krishna-hengivne. Præster fra Tirupati Balaji-templet i Sydindien, som modtager omkring 30 millioner besøgende årligt, har allerede forudsagt, at Temple of the Vedic Planetarium vil blive "Østens Tirupati" med et forventet årligt antal på 60 millioner pilgrimme. Det er næsten umuligt at forestille sig den omfattende indflydelse, TOVP vil få på verden.

Skriv allerede nu datoen den 1. november 2027 og de efterfølgende måneder ind i kalenderen for at planlægge et eventuelt besøg til Mayapur i den anledning. 🌸